

WERELDFANS Française gelooft in een goed einde voor Frankrijk

Fanatieke ooms maakten van Loïse een voetbalfan

Studente Loïse Logger (29) groeide op met uitzicht op hét stadion van Marseille: Stade Vélodrome. Nu hoopt ze op een derde wereldtitel voor het Franse team. „Mbappé is het gouden kind, maar het hele team is nodig om te winnen.”

Tijdens het WK voetbal vragen we regiogenoten met banden met één van de 48 deelnemende landen hoe zij tegen het toernooi aankijken. Vandaag,

Loïse Logger groeide op in Marseille en woont sinds tien jaar in Nederland, waarvan negen in Alkmaar.

JIFOTO.NL/MARCO SCHILPP

Virginia Groenendijk
virginia.groenendijk@mediahuis.nl

Alkmaar ■ Loïse draagt het T-shirt met één ster, uit de tijd dat Frankrijk nog één WK-titel (1998) op haar naam had staan. In 2018 volgde het tweede wereldkampioenschap. Ze heeft goede hoop dat het dit jaar wéér gaat lukken.

Frankrijk gaf dinsdag na een tamme eerste helft flink gas en won met 3-1 van Senegal, zag Loïse. „Ik ging op de spannende momenten steeds dicht bij de televisie zitten, om maar niets te missen.” Maandag volgt de wedstrijd tegen Irak. „Een beetje laat, 23.00 uur, maar ik ga kijken.”

Gouden kind

„Mbappé (Kylian Mbappé, die in de finale van 2018 scoorde en, inmiddels als aanvoerder, tegen Senegal twee keer scoorde dinsdag, red.), is natuurlijk ontzettend goed. Hij is 'het gouden kind'. Maar dat is niet genoeg; het hele team is nodig om te winnen.” Ze heeft zaterdag ook gekeken naar Nederland-Zweden, samen met haar (Nederlandse) partner en vrienden, barbecue aan. „Voor mij is dat voetbal: met elkaar zijn en lekker eten en drinken erbij.”

„Ik ben opgegroeid in Marseille. Daar heeft voetbal een grote rol in de samenleving. Vanuit ons huis keek je uit op het Stade Vélodrome. Fanatieke ooms verzamelden bij ons voordat ze naar het stadion gingen. Dan bestelden we heerlijke pizza's uit de steenoven van de pizzeria beneden, zo gezellig. Later gingen ik en mijn drie zussen ook mee naar het stadion.” Ze waardeert de club waarvan haar vriend fan is, AZ, maar Marseille blijft voor haar altijd hét team: „Dat zit in mijn hart.”

“
Ik hou van
Marseille, maar
ik voel me meer
thuis in
Nederland

Loïse kwam tien jaar geleden naar Nederland. Voor een jaartje als au pair in Heerhugowaard, dacht ze. Maar ze is inmiddels al een decennium in Nederland, waarvan de laatste negen jaar in Alkmaar, en niet meer van plan terug te keren. „Ik hou van Marseille, maar ik voel me meer thuis in Nederland.”

Na een studie Engelse literatuur en geschiedenis volgt ze nu een master in pedagogiek. Kort gezegd studeert ze af op hoe de sociale omgeving bijdraagt aan het aanleren van een nieuwe taal. „Je hebt de taalboeken voor de grammatica, maar er is zoveel meer dat beïnvloedt of en hoe je een taal leert.”

Ze draait ook twee projecten bij de Alkmaarse afdeling van Alliance Française des Pays-Bas. De Alliance Française is een wereldwijd opererend netwerk (oorspronkelijk opgericht in Parijs in 1883) dat zich inzet voor het bevorderen van de

“
Ik heb
inmiddels wel
geleerd dat het
leven zich niet
laat plannen

Franse taal en cultuur.

Daarnaast werkt ze in de logistiek van maaltijdboxenleverancier Hello Fresh en is ze vrijwilliger bij de Alkmaarse kattenopvang. „Ik heb inmiddels wel geleerd dat het leven zich niet laat plannen. Ik doe van alles, en dat vind ik ook zo mooi aan het leven; dat je van alles kunt meemaken.”

Engels

Loïse heeft een Nederlandse vader, vandaar de achternaam Logger, maar sprak thuis nooit een woord Nederlands. En ook nu ze zelf het Nederlands goed beheerst, spreekt ze met haar partner eigenlijk altijd Engels.

Nederlanders hebben de neiging gelijk Engels tegen je te spreken zodra ze een accent horen, merkt ze. „Ik zou mensen willen adviseren om dat eerst te vragen. Want het is anders best lastig om de taal goed te leren.”